

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6608214713
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6608214713.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Boborovej Sninskej v právnej veci žalobcu FILBYT, s. r. o. Filakovo, 1. mája 11, 986 01 Filakovo, IČO:36 636 916, zastúpeného JUDr. Pavlom Sabom, advokátom so sídlom B. Němcovej 10, 984 01 Lučenec proti žalovanému Spoločenstvo vlastníkov bytov a n. p. Parková 15-21 so sídlom ul. Parková 1548/7, 986 01 Filakovo, IČO: 42 186 889, zastúpenému JUDr. Slavomírom Firmentom, advokátom so sídlom ul. 17. novembra 14, 064 01 Stará Ľubovňa, v konaní o zaplatenie 15.112,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného a Asociácie spotrebiteľských subjektov Slovenska proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/28/2009-600 zo dňa 9. októbra 2015 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/28/2009-600 zo dňa 9. októbra 2015 mení tak, že žalobu zamietá.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 15.112,60 eur so 14,25 % úrokom z omeškania od 14.6.2008 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a rozhodol, že žalobcovi priznáva náhradu trov konania proti žalovanému vo výške 100% .

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa v návrhu domáhal zaplatenia sumy 15.112,60 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalobca na základe zmluvy o dodávke tepla zo dňa 20. 12. 2005 a jej Dodatku č. 2 zo dňa 7. 12. 2007 v súlade s rozhodnutím ÚRSO 0073/2007/T zo dňa 16. 11. 2006 dodával do 30. 4. 2008 zo svojej kotolne K2 pre žalovaného teplo na vykurovanie a teplú úžitkovú vodu v bytovom dome vo Filakove, Parková č. 15-21. Žalovaný sa rozhodol skončiť odber tepla od žalobcu a vybudovať pre danú bytovku samostatnú kotolňu, v dôsledku čoho došlo od 1. 5. 2008 k jej odpojeniu od kotolne žalobcu K2. V rámci stavebného konania na danú kotolňu žalobca vzniesol požiadavku na úhradu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením sa od sústavy tepelných zariadení v súlade s vyhl. č. 505/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje rozsah ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením sa odberateľa alebo konečného spotrebiteľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa a spôsob ich výpočtu (ďalej len „vyhláška“) a žalovaný vyjadril súhlas tieto náklady uhradiť. Ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením sa od sústavy tepelných zariadení žalobca vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 2008113 zo dňa 30. 5. 2008 na sumu 15.112,60 eur a v prílohe faktúry predložil výpočet týchto nákladov. Podkladom pre výpočet nákladov bol plánovaný

odber tepla na rok 2007 a 2008. Žalovaný vyúčtované náklady žalobcovi nezaplatil, z týchto dôvodov sa žalobca domáha svojho nároku súdnou cestou.

3. V priebehu konania navrhla Asociácia spotrebiteľských subjektov Slovenska svoj vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, pričom súd v zmysle § 93 ods. 2, 3 O. s. p. povolil vstup tohto vedľajšieho účastníka do konania.

4. Ďalej uviedol, že žalobu pôvodne rozsudkom č. k. 14Cb/28/2009-109 zo dňa 21.8.2009 ako nedôvodnú zamietol. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie, keď mal posúdiť uplatnenú pohľadávku žalobcu na základe iného právneho titulu a nie zmluvného vzťahu. Následne okresný súd rozhodol rozsudkom č. k. 14Cb/28/2009-178 zo dňa 9. februára 2010, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu spolu s úrokom z omeškania. Na odvolanie žalovaného odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil z dôvodu, že súd prvej inštancie konal s niekým, kto v čase vyhlásenia rozhodnutia už neexistoval, preto v ďalšom nariadil okresnému súdu opätovne o návrhu žalobcu rozhodnúť proti subjektu, ktorého do konania na strane žalovaného pripustil.

5. Ďalším rozsudkom č. k. 14Cb/28/2009-317 zo dňa 31.7.2012 súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu spolu s úrokom z omeškania. Na základe odvolania podaného žalovaným odvolací súd prvostupňové rozhodnutie zrušil a nariadil sa zaoberať prvostupňovému súdu námietkami vznesenými žalovaným proti znaleckému posudku a skúmať, či vznikol nárok žalobcu na základe bezzmluvného vzťahu, pričom mal zisťovať oprávnenú výšku nákladov, ktorá vznikla žalobcovi tým, že sa žalovaný odpojil od sústavy tepelných zariadení žalobcu od 1.5.2008 ako aj tým, že si žalobca účtoval objednané množstvo tepla na rok 2008 a skutočný odber tepla v r. 2007.

6. Po zrušení veci odvolacím súdom súd opätovne vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a znalca a ustálil názor, že pokiaľ sa žalovaný odpojil od sústavy tepelných zariadení žalobcu, išlo o investície vyvolané žalovaným vo forme odpisov z majetku žalobcu, ktoré sa premietajú do ceny dodávaného tepla a pokiaľ tieto v budúcnosti nebudú premietnuté do ceny tepla, ktoré by dodal žalobca žalovanému v rokoch, kedy dochádza k odpisu majetku žalobcu, tieto by znášal žalobca a došlo by tým k zmenšeniu jeho majetku, resp. by tieto premietol do ceny tepla pre iných odberateľov a v tomto prípade by ostatní odberatelia tepla od žalobcu toto uhrádzali vo zvýšenej cene tepla. Súd mal za to, že znalec v znaleckom posudku ustálil výšku ekonomicky oprávnených nákladov, čo bolo potvrdené aj v dodatku znaleckého posudku a išlo o posúdenie odborných skutočností, bol preto toho názoru, že právny nárok žalobcu je dôvodný z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia, kde ide o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu vzhľadom na to, že ide u účastníkov o bezzmluvný vzťah. Pokiaľ odvolací súd okresnému súdu nariadil opätovne zisťovať výšku nároku žalobcu v súvislosti s odpojením sa žalovaného od tepelnej sústavy žalobcu a zistiť skutočné náklady, aké vznikli žalobcovi, súd vychádzal aj z dodatku k znaleckému posudku, ktorý potvrdil výsledky znaleckého dokazovania ohľadom výšky nákladov vzniknutých vyvolanými investíciami žalovaným, pričom neprihliadal na objednané množstvo tepla na rok 2008 a skutočný odber tepla v r. 2007, nakoľko toto teplo bolo dodávané a zaplatené a v tomto smere nešlo o sporné skutočnosti a nebolo to predmetom žaloby. V súvislosti s predloženými rozhodnutiami Okresného súdu Prešov a Krajského súdu v Prešove, uviedol, že v danom prípade išlo o prerušenie dodávky tepla, kde posudzovali danú vec z hľadiska bezzmluvného vzťahu a príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich vydanie bezdôvodného obohatenia a posúdili vec z hľadiska neexistencie dohody o odbere tepla v zmysle zákona o tepelnej energetike a právne posúdenie posudzovaných prípadoch nie je možné aplikovať na túto danú vec vzhľadom na názor odvolacieho súdu, ktorý uložil zistiť, aké skutočné náklady vznikli žalobcovi v súvislosti s odpojením sa žalovaného, čo v tomto prípade bolo zistené znaleckým posudkom a dodatkom k znaleckému posudku. Súd mal za to, že výška ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením sa od sústavy tepelných zariadení žalobcu žalovaným bola znalcom za pomoci konzultanta ustálená, preto žalobe vyhovel. Spolu so zaplatením istiny priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 14,25 % od 14.6.2008 do zaplatenia.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 7 O.s.p. a žalobcovi súd priznal náhradu trov konania proti žalovanému vo výške 100 %.

8. Proti rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a Asociácia spotrebiteľských subjektov Slovenska. Uviedli, že rozhodnutie považujú za nesprávne v celom rozsahu, pričom jeho

nesprávnosť spočíva v tom, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dôvody nesúhlasu s rozhodnutím súdu sú v podstate rovnaké ako tie, ktoré žalovaný uvádzal v predchádzajúcom odvolaní proti rozsudku č. k. 14 Cb 28/2009-317 zo dňa 31. 7.2012. Podľa názoru odvolateľov sa súd nesprávne stotožnil s argumentáciou žalobcu, že pokiaľ došlo k odpojeniu od sústavy tepelných zariadení žalobcu, išlo o investície vyvolanou žalovaným vo forme odpisov z majetku žalobcu, ktoré tvrdenie je nesprávne, pretože odpisy z majetku žalobcu nie sú a ani nemohli byť investíciou spôsobenou, resp. vyvolanou žalovaným. Súd sa nezaoberal tvrdeniami žalovaného vo vzťahu k účelovým prevodom majetku žalobcu a jeho zakladateľa, ktoré sú vo vzťahu k odpisom majetku žalobcu zásadnými; vklad majetku do základného imania žalobcu, na základe ktorého mohol majetok odpisovať sa oficiálne odohral až na základe notárskej zápisnice zo dňa 4.3.2008, t. j. so značným časovým posunom oproti momentu, kedy sa žalobca dozvedel o záujme odpojiť sa od centrálného zdroja vykurovania žalovaným. Podľa názoru žalovaného išlo jednoznačne o prevod účelový, ktorého snahou bolo získať majetok za účelom jeho odpisovania v súvislosti s inštitútom ekonomicky oprávnených nákladov podľa vyhl. č. 505/2006 Z.z. Je toho názoru, že na nárok žalobcu nie je možné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, nakoľko k žiadnemu obohateniu na strane žalovaného nedošlo, reálne nedošlo k obohateniu (túto sumu žalobca od žalovaného neprevzal a ani sa mu o ňu nezvážčil majetok), tým, že sa žalovaný odpojil od sústavy tepelných zariadení. Nie je možné hovoriť o bezdôvodnom obohatení a odvolávať sa naň, pokiaľ nie je preukázaný majetkový prospech, resp. obohatenie na strane žalovaného. Skutočnosť, že žalobca nemal so žalovaným uzatvorenú platnú písomnú zmluvu o dodávke a odbere tepla a predovšetkým v rámci nej dohodnuté podmienky skončenia odberu, je dôvodom toho, že žiadny nárok na zaplatenie uplatňovanej sumy nákladov žalobcovi nevznikol ani nemohol vzniknúť; neexistovala totiž písomná dohoda medzi účastníkmi o podmienkach odpojenia, ktorú predpokladá zákon o tepelnej energetike. Z písomnej zmluvy ani z jej dodatkov, t. j. do momentu odpojenia sa od kotelne K2 nevyplýva, že žalobca si v prípade odpojenia bude nárokovať akékoľvek náklady vyvolané odpojením, z toho dôvodu nemožno uvažovať ani o bezdôvodnom obohatení na strane žalovaného. Poukázal na to, že inštitút náhrady ekonomicky oprávnených nákladov podľa § 20 ods. 3 zák. č. 657/2004 Z. z. predstavuje sekundárny záväzok kvázi akcesorickej povahy, ktorého existencia je daná a môže byť odvodzovaná výhradne v situácii, ak existuje primárny záväzkovo-právny vzťah odberateľa a dodávateľa týkajúci sa dodávok tepla; bez existencie primárneho právneho vzťahu nemôže v mimozmluvnom režime existovať ani nárok na úhradu ekonomicky oprávnených nákladov. Na základe uvedeného možno potom ustáliť, že neexistuje v platnom práve taký právny titul alebo taký právny základ, ktorý by v okolnostiach prejednávanej veci pri súčasnej neexistencii platného zmluvného základu odôvodňoval oprávnenosť uplatneného nároku žalobcu. Právny titul a právny základ na plnenie zo strany žalovaného nie je preto daný. Nepopiera, že napriek neplatnosti zmluvy naďalej teplo odoberal a za toto teplo aj platil, no táto skutočnosť v kombinácii s neplatnosťou zmluvy sama o sebe neodôvodňuje (bez posúdenia ďalších okolností), záver, že žalobcovi mal vzniknúť nárok na zaplatenie uplatňovaných nákladov z titulu bezdôvodného obohatenia. Dôležitou otázkou, ktorú bolo potrebné vo vzťahu k predmetu tohto sporu zodpovedať a od ktorej závisí výsledok konania, je posúdenie predbežnej otázky, či vyhláška ÚRSO č. 505/2006 Z. z. definovaním povinnosti úhrady ekonomicko-oprávnených nákladov ukončenia odberu je alebo nie je neprimeranou obchodnou podmienkou, a či je alebo nie je z tohto dôvodu ako odstrašujúci účinok pre spotrebiteľov v rozpore s platnou európskou legislatívou a rovnako tak v rozpore s ust. čl. 55 ods. 2 Ústavy SR, ktorý upravuje právo na slobodnú hospodársku súťaž. Uviedli, že o zohľadnenie tohto rozporu žiadali prvostupňový súd neúspešne, keďže tento žalovaným navrhované posúdenie vyhlášky z hľadiska jej ústavnej konformity absolútne neriešil. Žiadajú, aby odvolací súd zohľadnil skutočnosť, že položka ekonomické náklady na likvidáciu časti sústavy tepelných zariadení vo vlastníctve dodávateľa, ktorá sa pre odpojenie odberateľa alebo konečného spotrebiteľa prestala používať na účel, na ktorý bola zriadená a tiež položka pomerná časť investičných nákladov vynaložených na vybudovanie sústavy tepelných zariadení, ktorá sa používala na výrobu a rozvod tepla odberateľovi alebo konečnému spotrebiteľovi, ktorý sa odpojil boli vyhláškou č. 283/2010 Z. z., ktorá vyhlášku č. 505/2006 Z.z. zrušila, vypustené. To podčiarkuje skutočnosť, že Slovenská republika upravila vyhlášku v súlade s Európskym právom slobodnej súťaže na trhu. Spotrebiteľ v súčasnosti nie je povinný uhrádzať žiadnemu podnikateľskému subjektu jeho investičné náklady, ak sa rozhodne nakupovať u iného podnikateľa, alebo si tovary a služby vyrobí sám. Požiadal, aby odvolací súd v zmysle doktríny Súdneho dvora EÚ CILFIT položil Súdnemu dvoru EÚ prejudiciálne otázky zahrňujúce nasledovné sporné body správnej aplikácie európskeho práva:

1/ Biela kniha a Zelená kniha priznávajú poškodeným na trhu iba priame odškodnenie. Možno úhradu nákladov odpojenia konečného spotrebiteľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa považovať za odstrašujúci účinok pre spotrebiteľov a neprimeranú obchodnú podmienku?

2/ Sú spotrebiteľia povinní pri odpojení uhrádzať dodávateľovi odpisy hmotného a nehmotného majetku?

3/ Sú spotrebiteľia povinní pri odpojení uhrádzať dodávateľovi prevádzkové náklady?

a/ Sú spotrebiteľia povinní v roku odpojenia uhrádzať dodávateľovi pomernú časť fixných nákladov?

b/ Sú spotrebiteľia povinní v roku odpojenia uhrádzať dodávateľovi náklady na opätovné hydraulické vyregulovanie?

c/ Sú spotrebiteľia povinní v roku odpojenia uhrádzať dodávateľovi náklady na práce súvisiace s odpojením?

d/ Sú spotrebiteľia povinní v roku odpojenia uhrádzať dodávateľovi náklady na zabezpečenie určených meradiel?

9. Vzhľadom na uvedené navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Lučenec zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu o zaplatenie 15.112,60 eur s príslušenstvom zamietne a zaviazá žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania vrátane trov odvolacieho konania, ktoré budú vyčíslené dodatočne.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného a Asociácie spotrebiteľských subjektov Slovenska uviedol, že považuje za správne, že súd nepovažoval inštitút povinnosti uhradiť ekonomicky oprávnené náklady ukončenia odberu a odpojenia stanovené vyhl. č. 505/2006 Z. z. za inštitút v rozpore s platnými zákonmi v Európskej únii aj s Ústavou SR. Poukazuje na to, že vyhl. č. 505/2006 Z.z. si vyžiadala existujúci stav tepelnými hospodárstvami v spoločnosti. Zákon č. 657/2004 Z. z. v § 15 ods. 1 písm. a/ jednoznačne zakladá povinnosť žalobcu ako výrobcu a dodávateľa vyrábať a dodávať teplo žalovanému ako odberateľovi a túto povinnosť zákon nepodmieňuje existenciou platnej zmluvy. Nekontrolované odpájanie sa odberateľov by spôsobovalo znižovanie efektívnosti výroby tepla, predražovanie výroby tepla až po možný kolaps tepelných hospodárstiev, na čo by doplatili odberatelia-spotrebiteľia, ktorí by zostali napojení na dodávateľa tepla, od ktorého sa iní odberatelia odpojili. Ani výrobcovi a dodávateľovi tepla zák. č. 657/2004 Z. z. neumožňuje odberateľa napojeného na jeho tepelný zdroj svojvoľne odpojiť a prestať mu dodávať teplo. Zákonnú povinnosť výrobcu a dodávateľa dodávať teplo treba považovať za spoločenskú objednávku, ktorá si vyžiadala ochranu v podobe inštitútu povinnej úhrady ekonomicky oprávnených nákladov ukončenia odberu a odpojenia stanovenej vyhláškou č. 505/2006 Z. z. Tento inštitút slúžil skôr na ochranu tých spotrebiteľov - odberateľov, ktorí sa od pôvodných dodávateľov tepla neodpojili a nie je v rozpore s právom slobodnej súťaže na trhu, ani so žiadnymi platnými zákonmi. Poukázal na ust. § 20 ods. 3 zák. č. 657/2004 Z. z., podľa ktorého toto ustanovenie používa termín „skončenie odberu tepla“ a nie „vypovedanie zmluvy o dodávke tepla“, a pre platnosť dohody o skončení odberu tepla neustanovuje písomnú formu. Žalobca poukazuje na existenciu takejto dohody hlavných účastníkov, o čom svedčí vyjadrenie zástupcu žalovaného v stavebnom konaní na vlastnú kotolňu nachádzajúce sa v spise, že uhradia ekonomicky oprávnené náklady ukončenia odberu a odpojenia. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil a uložil prvostupňovému súdu rozhodnúť o trovách prvostupňového a odvolacieho konania samostatným rozhodnutím.

11. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozsudkom č. k. 41Cob/425/2015-641 zo dňa 21. decembra 2016 návrh na prerušenie konania zamietol. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/28/2009-600 zo dňa 9. októbra 2015 potvrdil a rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keď sa odvolací súd nestotožnil s námietkou žalovaného, že skutočnosť, že žalobca nemal so žalovaným uzatvorenú písomnú zmluvu o dodávke a odbere tepla a v rámci nej dohodnuté podmienky skončenia odberu tepla je dôvodom, že nárok na zaplatenie uplatňovanej sumy nákladov mu nevznikol ani vzniknúť nemohol, keďže neexistovala písomná dohoda o podmienkach odpojenia, ktorú predpokladá Zákon o tepelnej energetike, pretože v Stavebnom povolení FL-SP-087/2008 z 3.6.2008 bolo uvedené, že „na ústnom pojednávaní bolo podané písomné vyjadrenie doterajšieho dodávateľa tepla - FILBYT, s. r. o. Filakovo, v ktorom žiadal nahradiť náklady s odpojením objektu od tepelných rozvodov v súlade so zákonom o tepelnej energetike č. 657/2006 Z.z. Táto požiadavka je uvedená v bode č. 20 vo výroku tohto stavebného povolenia. Zástupca Spoločenstva vlastníkov bytov pri parku sa písomne vyjadril, že sú ochotní vzniknuté náklady uhradiť“.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené potom námietka žalovaného neobstojí, keďže samotný žalovaný sa takto vzniknuté náklady vzniknuté odpojením sa žalovaného od tepelných rozvodov uhradiť zaviazal, a to v stavebnom povolení, keď v rámci neho žalobca požiadavku na úhradu ekonomicky oprávnených nákladov v súlade s vyhl. č. 505/2006 Z.z. vzniesol.

13. Z uvedeného dôvodu mal odvolací súd za preukázané, že v čase keď nárok žalobcu vznikol, vyhl. č. 505/2006 Z.z. bola platná, žalobca si mohol uplatňovať náklady len v zmysle cit. vyhlášky, podľa ktorej postupoval, čo v konaní viackrát potvrdil znalec, a to jednak v nariadenom znaleckom posudku, jednak vo svojej výpovedi, doplnení znaleckého posudku a uvedené skutočnosti potvrdila aj konzultantka znalca vo svojej výpovedi. Táto vyhláška stanovovala spôsob výpočtu nákladov vyvolaných odpojením, s tým, že v konaní bolo preukázané, že tieto oprávnené náklady boli zo strany žalobcu vyúčtované v správnej výške, a to v súlade s vtedy platnou vyhláškou č. 505/006 Z. z. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že znalec bol v konaní vypočutý, napriek námietkam žalovaného svoje závery súdu odôvodnil a na týchto zisteniach zotrval. Na základe uvedeného mal odvolací súd za preukázané, že námietky žalovaného uvedené v odvolaní nie sú dôvodné, tieto boli vyvrátené v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré skutočnosti sú v napadnutom rozsudku podrobne uvedené a zdôvodnené.

14. Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal dovolanie žalovaný a Najvyšší súd SR ako súd dovolací uznesením sp. zn. 3Obdo/39/18-679 zo dňa 29.mája 2019 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21.decembra 2016 č.k. 41Cob/425/2015-641 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. V odôvodnení uznesenia Najvyšší súd SR okrem iného konštatoval, že dovolanie žalovaného je v časti druhej ním označenej právnej otázky procesne prístupné podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Predmetom rozhodovaného sporu je nárok žalobcu na náhradu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením od sústavy tepelných zariadení a zo skutkového stavu tak, ako bol ustálený súdmi nižšej inštancie vyplýva, že medzi žalobcom ako dodávateľom tepla a žalovaným ako odberateľom tepla nebola uzatvorená zmluva o dodávke tepla predpokladaná zákonom o tepelnej energetike, a preto je takto zisteným skutkovým stavom dovolací súd pri rozhodovaní viazaný (§ 442 CSP). Dovolací súd poukázal na relevantné ustanovenia zákona o tepelnej energetike (v znení účinnom ku dňu, ku ktorému mal vzniknúť žalobou uplatnený nárok), ktoré v odseku 17.1. - 17.8 cituje a ďalej uviedol, že z predmetných ustanovení zákona o tepelnej energetike vyplýva, že dodávka tepla sa uskutočňuje na základe písomnej zmluvy uzatvorenej medzi dodávateľom a odberateľom, ktorej obligatórnou náležitosťou vyžadovanou zákonom je okrem iného uvedenie podmienok, za ktorých je možné skončiť odber tepla (viď § 19 ods. 2 písm. l/ zákona o tepelnej energetike). Uvedené podľa názoru dovolacieho súdu znamená, že v písomnej zmluve o dodávke a odbere tepla musí byť zmluvnými stranami dohodnutý jednak spôsob ukončenia zmluvného vzťahu vrátane spôsobu odpojenia odberateľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa, podmienky, za ktorých je vôbec možné odpojenie od sústavy tepelných zariadení dodávateľa, ako aj povinnosť odberateľa nahradiť dodávateľovi ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením odberateľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa. Nárok dodávateľa na náhradu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením odberateľa od sústavy tepelných zariadení tak predstavuje osobitný zmluvný nárok voči odberateľovi, ktorý vzniká dodávateľovi tepla pri ukončení zmluvného vzťahu s odberateľom. Rozsah tohto nároku (jeho výšku) a spôsob jeho určenia pritom určuje Vyhláška č. 505/2006 Z. z., ktorá je vykonávacím právnym predpisom k ust. § 20 ods. 2 ods. 4 zákona o tepelnej energetike. Dovolací súd poukázal na charakteristiku inštitútu bezdôvodného obohatenia a uviedol, že nárok dodávateľa tepla na náhradu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením odberateľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa vo výške určenej podľa vykonávacej vyhlášky k ust. § 20 ods. 4 zákona o tepelnej energetike nie je možné v prípade absencie písomnej zmluvy o dodávke a odbere tepla právne kvalifikovať ako nárok dodávateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia voči odberateľovi, s tým, že pokiaľ právna úprava konštruje nárok na náhradu ekonomicky oprávnených nákladov ako zmluvný nárok dodávateľa voči odberateľovi, odpojením odberateľa od tepelných zariadení dodávateľa v prípade absencie písomnej zmluvy o dodávke a odbere tepla nedochádza k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane odberateľa a v takom prípade nedochádza k naplneniu skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia ako majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu, nakoľko zo strany dodávateľa nedochádza k poskytnutiu žiadneho plnenia odberateľovi, na ktoré by od počiatku neexistoval žiadny právny dôvod.

16. Ďalej dovolací súd poukázal na to, že hoci samotný zákon o tepelnej energetike výslovne predpokladá existenciu písomnej zmluvy o dodávke a odbere tepla medzi dodávateľom a odberateľom,

nie je možné „sankcionovať“ odberateľa za to, že k jej uzavretiu nedošlo, potom zodpovednosť za neuzavretie zmluvy by mal vo väčšej miere znášať subjekt, ktorý vo vlastnom mene za účelom dosahovania zisku vykonáva podnikateľskú činnosť v oblasti tepelnej energetiky (t. j. dodávateľ tepla), ktorého povinnosťou je postupovať v súlade so zákonom o tepelnej energetike, a ktorý je povinný znášať následky v prípade, že v súlade s predmetným právnym predpisom nepostupuje. Uvedené sa prejavuje napr. aj tým, že ak dodávateľ neuzavrie s odberateľom písomnú zmluvu o dodávke a odbere tepla, v prípade odpojenia odberateľa od jeho tepelných zariadení mu nevznikne zmluvný nárok na náhradu ekonomicky oprávnených nákladov.

17. Dovolací súd považoval za nesprávny aj spôsob, akým odvolací súd aj súd prvej inštancie aplikoval na rozhodnutie vo veci Vyhlášku č. 505/2006 Z. z., ktorá sa použije iba v prípadoch predpokladaných ustanovením § 20 ods. 4 zákona o tepelnej energetike, ktoré vykonáva, to znamená v prípadoch, kedy vzniká dodávateľovi tepla zmluvný nárok na náhradu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením odberateľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa voči odberateľovi pri ukončení zmluvného vzťahu. V iných, než zákonom predpokladaných prípadoch úpravu obsiahnutú vo Vyhláške nie je možné použiť.

18. Dovolací súd vzhľadom na uvedené konštatoval, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, ak uplatnený nárok na náhradu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením odberateľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa právne kvalifikoval ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného plnením bez právneho dôvodu. Žalobou uplatnený nárok vzhľadom na právnu úpravu obsiahnutú v zákone o tepelnej energetike je nárokom zmluvným, preto na ustálený skutkový stav, podľa ktorého medzi stranami sporu nebola uzavretá zákonom o tepelnej energetike predpokladaná zmluva o dodávke a odbere tepla, krajský súd nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení.

19. Vzhľadom na to, že dovolateľ zároveň dôvodne namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom vo vyriešení právnej otázky, ktorá nebola doposiaľ dovolacím súdom vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP), najvyšší súd žalovaným napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení. Dovolací súd ďalej uviedol, že v novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

20. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

21. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

22. V konaní vystupoval ako vedľajší účastník na strane žalovaného Asociácia spotrebiteľských subjektov Slovenska. Vedľajší účastník po 1.7.2016, t. j. od nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku ako subjekt konania zanikol a nahradil ho intervenient, ktorý môže do konania vstúpiť len keď preukáže záujem na výsledku sporu, o čo sa nejedná v tomto prípade. Právnická osoba zriadená na ochranu práv spotrebiteľov môže spotrebiteľa zastupovať len na základe jeho splnomocnenia podľa § 291 ods. 1 CSP. S poukazom na uvedené, odvolanie pôvodného vedľajšieho účastníka - Asociácie spotrebiteľských subjektov Slovenska vzhľadom na ust. § 470 ods. 2 CSP, odvolací súd prejednal, keďže bolo podané do 30.6.2016.

23. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, 380 ods. 1, § 383 CSP) prejednal odvolania a dospel k záveru, že odvolania sú dôvodné. Aj s poukazom na ust. § 390 CSP, keď už vo veci nenastala zmena skutkového stavu, odvolací súd konštatuje, že nebol dôvod ani procesná možnosť vec zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie, preto odvolací súd pristúpil k prejednaniu veci. Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd

pojednávaniu vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje verejný záujem. (§ 385 ods. 1 CSP), čo v predmetnej veci nebolo naplnené a vec rozhodol odvolací súd verejným vyhlásením rozsudku bez nariadenia pojednávania.

24. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 15.112,60 eur so 14,25 % úrokom z omeškania od 14.6.2008 do zaplatenia.

25. V Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozsudkom sp. zn. 41Cob 425/2015-641 zo dňa 21. decembra 2016 rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, keď mal za to, že nárok žalobcu je dôvodný titulom bezdôvodného obohatenia vzhľadom na neexistenciu písomnej zmluvy.

26. S takýmto právnym názorom odvolacieho súdu sa nestotožnil dovolací súd, keď podľa jeho názoru nárok dodávateľa tepla na náhradu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením odberateľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa vo výške určenej z vykonávacej Vyhlášky k ustanoveniu § 20 ods. 4 zákona o tepelnej energetike nie je možné v prípade absencie písomnej zmluvy o dodávke a odbere tepla právne kvalifikovať ako nárok dodávateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia voči odberateľovi.

27. Predmetom sporu je právo navrhovateľa na zaplatenie 15.112,60 eur s príslušenstvom titulom ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením sa odporcu od sústavy tepelných zariadení navrhovateľa. Žalobca si uplatňoval svoj nárok na základe Zmluvy o dodávke tepla uzavretej medzi žalovaným ako odberateľom a žalobcom ako dodávateľom dňa 20. 12. 2005 a Dodatku č. 2 k zmluve o dodávke tepla uzavretého dňa 7. 12. 2007.

28. Podľa § 6 bod 6.3 zmluva o dodávke tepla bola uzatvorená na dobu určitú, s platnosťou od 1. 1. 2006 do 31. 12. 2006. V prípade, že v priebehu platnosti tejto zmluvy nedôjde k zásadným legislatívnym zmenám, platnosť zmluvy sa bude predlžovať dodatkom, kde bude stanovená nová cena odsúhlasená úradom na príslušné obdobie.

29. Žalobca si svoj nárok uplatňoval aj v zmysle Dodatku č. 2 k zmluve o dodávke tepla z 20. 12. 2005, v ktorom si účastníci v § 1 dohodli, že vzhľadom na to, že od roku 2006 nenastali zásadné zmeny v legislatíve v súvislosti s dodávkou tepla, strany sa dohodli dodávku tepla riešiť dodatkom k zmluvám platným v r. 2006. Podľa § 2 bod 6.3, tento dodatok bol uzatvorený na dobu určitú a má platnosť od 1. 1. 2008 do 30. 4. 2008.

30. Keďže sa žalovaný rozhodol skončiť odber tepla od žalobcu, došlo k odpojeniu žalovaného od kotelne žalobcu K2 od 1. 5. 2008. Na základe tohto odpojenia žalobca vyúčtoval žalovanému ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením sa vo výške 15.112,60 Eur (455.282,20 Sk). Súčasťou faktúry bola príloha, v ktorej žalobca rozpisal aké pohľadávky si od žalovaného uplatňuje s poukazom na zákon o tepelnej energetike č. 657/2004 Z. z. a vyhlášku Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 505/2006 Z. z. Okresný súd dal v konaní vypracovať znalecký posudok; podľa záverov znaleckého posudku si žalobca na základe predložených dokladov vyúčtoval ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením v správnej výške a to v súlade s vyhláškou č. 505/2006 Z. z.

31. Okresný súd posúdil zmluvu medzi žalobcom a žalovaným uzavretú dňa 20. 12. 2005 ako neplatnú, keďže neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom a z toho dôvodu žalobu žalobcu zamietol rozsudkom sp. zn. 14Cb/28/2009-109 zo dňa 21.8.2009, ktorý ale Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č. k. 41Cob/300/2009-141 zo dňa 14.11.2009 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, keď mal odvolací súd za to, že žalobca dodával žalovanému teplo na bezzmluvnom základe, a preto bude úlohou okresného súdu v ďalšom konaní posúdiť uplatnenú pohľadávku žalobcu na základe iného právneho titulu, nie zmluvného vzťahu.

32. Odvolací súd zistil, že zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, t. j. do 31. 12. 2006, táto sa mala predlžovať dodatkom, to sa nestalo. Z tohto dôvodu zmluva zanikla, dodatok v zmysle zmluvy z 20. 12. 2005 účastníci neuzatvorili a podľa názoru odvolacieho súdu Dodatok č. 2, ktorý uzavreli účastníci dňa 7. 12. 2007 nemôže konvalidovať zmluvu, ktorá zanikla už 31. 12. 2006. Túto zmluvu nemôže konvalidovať ani Rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví zo dňa 16. 11. 2006, ktorým úrad

určil na obdobie od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2007 pre žalobcu ceny tepla, ktoré sú uvedené v predmetnom rozhodnutí.

33. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z. z. dodávka tepla sa uskutočňuje na základe písomnej zmluvy o dodávke a odbere tepla medzi dodávateľom a odberateľom.

34. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z. z. zmluva o dodávke a odbere tepla okrem všeobecných náležitostí zmluvy musí obsahovať:

- a) dohodnuté odberné miesto alebo odberné miesta,
- b) požadovaný maximálny tepelný príkon na odbernom mieste,
- c) objednané množstvo tepla na príslušný kalendárny rok s vyčlenením podielu tepla pre domácnosti,
- d) technické parametre teplonosnej látky,
- e) vykurovaciu krivku,
- f) odberový diagram, ak sa neurčuje vykurovaciu krivku,
- g) podmienky dodávky tepla na prípravu teplej úžitkovej vody alebo podmienky dodávky tepla v teplej úžitkovej vode,
- h) schválenú alebo určenú cenu tepla a spôsob platby za dodané teplo vrátane výšky a termínu zálohových platieb,
- i) náhradný spôsob určenia množstva dodaného tepla, ak dôjde k poruche určeného meradla,
- j) termín, lehoty a dôvody na zmeny a doplnenie zmluvy o dodávke a odbere tepla,
- k) podmienky vypovedania zmluvy a podmienky pre odstúpenie od zmluvy zo strany dodávateľa i odberateľa,
- l) podmienky skončenia odberu tepla podľa § 20,

35. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 657/2004 Z. z. dodávateľ je povinný:

- a) dodávať teplo z verejného rozvodu tepla na vymedzenom území každému, kto o dodávku tepla písomne požiada, má vybudovanú tepelnú prípojku, ktorá spĺňa technické podmienky pripojenia určené dodávateľom, a podpísal zmluvu o dodávke a odbere tepla, pokiaľ nie je už zásobovaný z verejného rozvodu tepla,
- b) dodávať teplo na vymedzenom území odberateľovi podľa písmena a), s ktorým sa rokuje o zmene alebo doplnení uzatvorenej zmluvy podľa odseku 2 písm. j) v lehote 30 dní od uplynutia dohodnutého termínu dodávky tepla; v takom prípade je odberateľ povinný uhradiť platby za dodané teplo, aj keď nedošlo k podpisu zmluvy.

36. Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 657/2004 Z. z. dodávateľ môže vypovedať zmluvu o dodávke a odbere tepla, ak odberateľ na písomnú výzvu dodávateľa neoznámí množstvo objednaného tepla na príslušný kalendárny rok do 30. septembra bežného roka.

37. Podľa § 19 ods. 5 zákona č. 657/2004 Z. z. odberateľ môže vypovedať zmluvu o dodávke a odbere tepla, ak výpoveď písomne oznámí dodávateľovi najmenej šesť mesiacov pred požadovaným skončením dodávky tepla a spĺňa niektorú z podmienok skončenia odberu tepla podľa § 20 tohto zákona.

38. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z. z. odberateľ môže skončiť odber tepla na základe zákona alebo dohodou.

39. Podľa § 20 ods. 3 zákona č. 657/2004 Z. z. skončiť odber tepla môže odberateľ aj dohodou s dodávateľom, ak odberateľ uhradí dodávateľovi ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením odberateľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa.

40. Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 657/2004 Z. z. rozsah ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením sa odberateľa alebo konečného spotrebiteľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa a spôsob ich výpočtu ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá úrad.

41. Odvolací súd po rozhodnutí dovolacieho súdu zhodne s jeho právnym názorom, ktorým bol v ďalšom konaní viazaný, dospel k záveru, že nárok žalobcu dôvodný nie je, pretože v zmysle vyššie citovaných ustanovení sa jedná o nárok zmluvný, keďže v písomnej zmluve o dodávke a odbere tepla musí byť zmluvnými stranami dohodnutý jednak spôsob ukončenia zmluvného vzťahu vrátane spôsobu odpojenia odberateľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa, podmienky, za ktorých je vôbec

možné odpojenie od sústavy tepelných zariadení dodávateľa, ako aj povinnosť odberateľa nahradiť dodávateľovi ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením odberateľa od sústavy tepelných zariadení. Odvolací súd potom dospel k názoru, že nárok dodávateľa na úhradu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením odberateľa od sústavy tepelných zariadení tak predstavuje osobitný zmluvný nárok voči odberateľovi, ktorý vzniká dodávateľovi tepla pri ukončení zmluvného vzťahu s odberateľom s tým, že rozsah tohto nároku a spôsob jeho určenia určuje Vyhláška č. 505/2006 Z. z., ktorá je vykonávacím predpisom k ust. § 20 ods. 4 zákona o tepelnej energetike.

42. Odvolací súd potom po preskúmaní veci dospel k záveru, že v danom prípade bez písomnej zmluvy o dodávke a odbere tepla, nie je možné nárok žalobcu na náhradu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením žalovaného ako odberateľa od sústavy tepelných zariadení žalobcu ako dodávateľa právne kvalifikovať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému. Keďže v danom prípade nedošlo k žiadnemu plneniu bez právneho dôvodu zo strany dodávateľa, nedošlo ani k naplneniu skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia ako majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu a ak nemal žalobca so žalovaným uzatvorenú platnú písomnú zmluvu a teda ani dohodnuté podmienky skončenia odberu tepla, nemohol žalobcovi vzniknúť žiadny nárok na zaplatenie žalovanej sumy.

43. Vzhľadom na uvedené závery a právny názor vyslovený dovolacím súdom, odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Lučenec 14Cb/28/2009-600 zo dňa 9.októbra 2015 podľa ust. § 388 CSP zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

44. Pretože odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, rozhodol podľa ust. § 396 ods. 2, v spojení s § 262 ods. 1, 255 ods. 1 CSP aj o nároku žalovaného na náhradu trov konania na súde prvej inštancie tak, že žalovaný, ktorý bol v konaní úspešný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

45. Zároveň odvolací súd rozhodol o nároku žalovaného na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 453 ods. 3, § 262 ods. 1, 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom aj v dovolacom konaní úspešný priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

46. O výške náhrady trov konania na súde prvej inštancie, odvolacieho a dovolacieho konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

47. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).